ISIDORUS HISPALENSIS
12. Jh.
Seite 110v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

luit mox uirg̃ laude carminũ extulit. nec min̊ studiũ
habuerẽ post modũ cornelius celsus ⁊ iuli̊ atticus emilian̊
siue columella insignis orator qui totũ corp̊ disciplinę
eiusdẽ cõplexus ẽ. Primũ ad aratrũ boues iunxisse fert
quendã priuatũ hominẽ ⁊ fulminatũ noĩe homogirũ
quidã osiri dicunt. eẽ artis hui̊ inuentorẽ. quidã tripto
lemũ. ⁊ hic questio ẽ quom̊ prima ceres ferro ingrecia
uertere terrã instituit. ſ; ferro qualicũq; ñ specialit̃ uo
mere aut aratro. Stercorandi agri rationẽ prim̊ induxẽ.
Quidã noĩe stercut̊ in italia cuius ap ara apico dedicata ẽ
rome. hic plura instrumẽta agriculture reppit. primusq;
agros firmauit eundẽ quidã saturnũ putauerẽ. ut maio
rem illi nobilitatẽ facerent. hoc noĩe q̊ splendide sonaret.
& dignitatẽ titulı ẽpararet. De cultã agrorũ. ii.
Cultura ẽ qua frumẽta ut̃ uina magno labore querunt̃.
ab incolendo uocata. Diuitię enĩ antiquor̃ in his duob̃
erant bene pascere ⁊ bene arare. Cultura agri cinis. aratio.
int̃missio. incensio stipularũ. stercoratio. occatio. runca
tio. Cinis ẽ incendiũ p qd̃ aer inutilẽ humorẽ exsudat.
A ratio dicta q̃ de ere prius tr̃e cultura exercebant ante
quã ferri fuisset usus reptus. Duplex ẽ aut̃ aratio uerna
lis ⁊ autumnalis. Int̃missio ẽ qua alt̃nis annis uacuus
ager uires recipit. Stercoratio ẽ lętaminis aspsio. Stercus
aut̃ uocatũ ut̃ q̃ sterniturẽ in agris ut̃ q̃ exigi oporteat
qd̃ sordidũ inciuitate redundat. siue qd̃ ueri ẽ abstercen
qu ⁊ stercut̊ dicẽ ẽ. Idẽ ⁊ fim̊ ẽ qui p agros iacit̃ & dicẽ
fim̊. qd̃ fiat im̊. i. stercus qd̃ uulgo letam̃ uocat̃ eo quod
suo nutrimẽto lęta faciat germina reddatq; arua pin
guia ⁊ fecunda. Occatio ẽ cũ rustici satione facta bub̊